

flinten, saa tror jeg, at vi nogenlunde have Projektet. Det var det vel bekendte store Projekt, som blev forhandlet i flere Aar, og der som bekendt skulde financieres fra Udlandet. Der var megen Tale om det, men det blev ikke til noget, og jeg kunde ikke stille mig sympatetisk over for det. I Fjor var der ogsaa noget fremme; der var da en ny Tanke fremme, for saa vidt man gik til Næstved, og det kan ikke nægtes, at Næstved maa være et meget indbydende Endepunkt nu, fordi den ligger mere centralt, den har Forbindelse baade til Køge og Slaegelse. Man gik altsaa over Præsto til Næstved, og saa var det, at jeg tillod mig at udtale: det kan Bordingborg slet ikke finde sig i, der maa jo komme en Protest derfra, og jeg henviste til, om man ikke kunde enes med hinanden om at søge en Løsning. Nu kommer endelig de ærede Forslagsstillere, deriblandt baade det ærede Medlem fra Præsto (M. Hage) og det ærede Medlem fra Bordingborg (Nøhr) og foreslaa en Bane, der fra Kallehave berører baade Præsto og Bordingborg samt gaar til Næstved. Spørgsmaalet er da, om det maa kaldes en selvbestgørende Løsning, og hvorledes man skal se paa den fra Statens Side. Jeg kan bemærke, som jeg for Resten tror er nævnt, at op ad Næstved til gaar denne Bane temmelig nær ved Statsbanen. For Statsbanens Skyld gør det ikke det mindste, men det svækker naturligvis Privatbanen, giver den et mindre Opland, det er ganske klart. Men i øvrigt kan jeg ikke sige noget imod de Vinier, der her ere foreslaaede, forudsat, at de vedkommende Egne kunne bære dem, men man maa ikke skule for sig selv, at det er temmelig dyre Anlæg, at det er temmelig meget at overkomme for Egnene. Til dette Anlæg slutter sig nu Brohovederne ved Kallehave og Roster, som for Resten det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds (Wojfen) nævnte en Del om, saa jeg kan spare mig at gaa alt for nær ind paa dette Tema. Jeg tror ikke, at det gaar an, at man endnu dømmes endelig om, hvorledes Forholdet vil blive der; det laader sig ikke gøre. Anlægget er jo i første Linie beregnet paa at sikre Winterforbindelsen mellem Kallehave og Roster, altsaa mellem Sjælland og Møen, og det vil Anlægget i Reglen taget kunne gøre — i Fjor var der nogle Bænkfælgigheder derved. Det er en Ting, man ikke maa glemme, at Amtet og private sidde endnu inde med Færgefarten der, og huffer jeg ret, blev der protesteret mod, at Postvæsenet kom og vilde sejle paa det Sted. Det var noget, Postvæsenet ikke havde tænkt paa, at det kunde komme til at krænk pri-

vate Interesser, naar det søgte at selvbestgøre de offentlige Interesser. I Reglen haaber jeg, at det vil kunne gaa saaledes, at man kan holde Winterforbindelsen ved Hjælp af disse Brohoveder, naturligvis med den Undtagelse, at Winteren skulde være saa alvorlig, at det af den Grund er umuligt. I øvrigt kunne disse Brohoveder jo indgaa som Led i en hvilken som helst Forbindelse, hvad enten det er en Jærnbaneforbindelse — ærede Medlemmer maa jo huske paa, at endogsaa en fast Bro var forudsat som en Mulighed, om end ikke som en Sandsynlighed — en Dampfærgeforbindelse og en Dampskibsforbindelse. Det er jo ganske sikkert, at man maa først være paa det rene med, hvorledes man vil have sin Forbindelse. Der har nu været den Tanke oppe, og det er ganske vist en berettiget Tanke, at man skulde indrette sig paa samme Maade som f. Eks. mellem Fyn og Taastunge med en mindre Dampfærge. Det kan vist være ganske rigtigt, at man kommer til en Underjøgelse deraf, og at Amtet tager Stilling paa Spørgsmaalet. Jeg skal her gøre opmærksom paa, at hele Spørgsmaalet staar jo ingenlunde paa Staten, men det er aldeles nødvendigt, at der kommer en Forhandling mellem Staten og Amtsrådet, og det er ikke noget, der saadan kan gøres paa en Dags Tid; det kræver naturligvis særlige Forberedelser, og de vedkommende maa have Ret til at overveje Sagen nøje, inden de tage endelig Stilling til den, ligesom der naturligvis ogsaa fra Statens Side maa være Tale om at søge endnu en Bevilling, skønt jeg tror ikke, at der kan være Tale om nogen betydelig Udgift for den, idet Driften i alle Tilfælde maatte blive Staten ubedkommende. Nu er Spørgsmaalet: Hvilken Indflydelse kan man overlade private, naar der er Tale om Anlæg af en Jærnbane for privat Regning, og jeg synes nok, at det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds der forlangte lidt for meget, idet han sagde: Naar private skulde betale, saa skulde de ogsaa sige, hvorledes det skal gøres. Men Staten giver jo dog ogsaa Tilflugt, og den maa der kræve, at Vinien i og for sig er hensigtsmæssig og i Stand til at selvbestgøre den Interesse, der skal varetages, samt ikke krænk nogen anden berettiget Interesse. Der er altsaa en Del at paase, men jeg har allerede tilladt mig at sige, at jeg tror ikke, man fra Statens Side i og for sig kan modsætte sig Jærnbaneanlæg som dette, naar de private tro sig i Stand til at bære det. Jærnbaneanlægget foreslaaes med sædvanlig Bredde, som Statsbanerne have, dog med lettere Bygning, jeg